

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Tel.:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: Állásfoglalás) megállapításaira a panaszt minden panaszkérelem tekintetében

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton (e-mail) panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél, a vele szemben a Rendőrkapitányság beosztottjai által fogatosított rendőri intézkedések kapcsán, annak kiegészítésére a Panasztestület felhívására *-n elektronikus úton (e-mail) került sor. A Panasztestület állásfoglalása *-n érkezett az ORFK-ra.

Panaszos a panaszbeadványban előadta, hogy a kifogásolt intézkedéskor, *-n *-kor gépkocsival közlekedett * főútján * felől * felé kb. 30-40 km/órás sebességgel, amikor a város közepén lévő kijelölt gyalogos átkelőhelyen, Panaszos előtt kb. 30 méterre két gyalogos kezdte meg az átkelést a szembejövő sávban. Panaszos, mivel látta, hogy a gyalogosok megzavarása nélkül tud áthajtani a kijelölt gyalogos átkelőhelyen, ezért nem állt meg, hanem változatlan sebességgel elhaladt előttük. A szembejövő sávban egy rendőrautó, sok másik autóval mögötte megállt és átengedte a gyalogosokat. Ezután a rendőrautó megfordult és a rendőrök megállították Panaszos által vezetett gépkocsit. A rendőrök közölték Panaszossal, hogy közlekedési szabálysértés miatt állították meg, mert mindenképpen meg kellett volna állnia a gyalogos átkelőhely előtt. Panaszos ezt vitatta. Megítélése szerint a KRESZ nem ír elő kötelező megállást, csak elsőbbségadási kötelezettséget. Ez utóbbi viszont csak akkor merül fel, ha a közlekedésével a gyalogosok átkelését megzavarná, és sebesség-, vagy irányváltoztatásra kényszerülnek, de ez az ő esetében fel sem merült, mivel a gyalogosok átkelését nem zavarta, ugyanis a gyalogosok a menetirány szerinti bal oldali forgalmi sávra éppen leléptek a járdáról. Az intézkedő rendőrök „*ijesztgetni kezdték*” Panaszost, hogy van kamerafelvétel, ami alapján egyértelmű lesz, hogy meg kellett volna állnia, illetve, ha feljelentik, a szabálysértési előadó majd kétszer annyi büntetést fog megállapítani. Panaszos ennek ellenére a szabálysértést nem ismerte el. Az intézkedő rendőr közölte, hogy ebben az esetben „*azonnali, sürgős szabálysértési kivizsgálás szükséges*”, ezért előállítják a Rendőrkapitányságra. Panaszos nem tanúsított az intézkedés során ellenállást, a rendőri utasításoknak eleget tett. A rendőrök közölték, hogy az előállítás időtartama egy vagy másfél óra lesz. Ennek ellenére Panaszost több mint öt órán keresztül tartották fogva, közben a helyiséget nem hagyhatta el, enni és inni nem adtak neki. A várakozás közben ruházat átvizsgálást is fogatosítottak vele szemben, annak során nem találtak nála veszélyes tárgyat. Az előállítás időtartama alatt lefolytatták a szabálysértési eljárást, annak során Panaszost és a rendőrségi gépkocsi első ülésén ülő rendőröket is meghallgatták. A meghallgatásokat a fogvatartás negyedik órájában fogatosították. A szabálysértési eljárást lefolytatták vele szemben, a határozatot átadták részére. Panaszos szerint előállítás nélkül, egy későbbi időpontban le lehetett volna folytatni a szabálysértési eljárást. Az előállítása miatt jelentős bevételtől esett el, emiatt kártérítést kért. Vesebetegsége ellenére orvosi ellátást nem igényelt, gyógyszereit csak este kellett bevennie, azonban az öt órán túli fogvatartása ellenére nem kapott ételt és italt, illetve erre vonatkozóan nem is nyilatkoztatták.

Panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a Panasztestületnél előterjesztett beadványa szerint – az alábbiakat sérelmezte:

- kártérítést követelt a jövedelemkiesés miatt,
- az előállítás jogalapját,
- az előállítás időtartamát,
- a megalázó bánásmódot (a téves tájékoztatást az előállítás várható időtartama, a büntetés mértéke és a kamerafelvétel vonatkozásában),
- az étkezés biztosításának elmaradását.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- elektronikus úton (e-mail), Panaszos által előterjesztett panaszbeadvány;
- elektronikus úton (e-mail), Panaszos által előterjesztett panaszbeadvány kiegészítés;
- MRFK vezetője által felterjesztett iratok;
- Rendőrkapitányság vezetőjének kivizsgálásról készített jelentése;
- Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közrendvédelmi Alosztály jelentés előállítás végrehajtásáról megnevezésű irat Panaszos vonatkozásában és annak mellékletei (nyilatkozat, Parancsnoki vélemény és kivizsgálás előállítás végrehajtásáról);
- igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Alosztály feljelentés szabálysértési ügyben Panaszos vonatkozásában;
- szabálysértési nyilatkozat megnevezésű irat Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság szabálysértési elrendelő iktatóbélyegző Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság jegyzőkönyv eljárás alá vont személy meghallgatásáról Panaszos vonatkozásában;
- a, Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság jegyzőkönyv tanú meghallgatásokról;
- a Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóság határozat eljárás megszüntetéséről Panaszos vonatkozásában;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Közlekedésrendészeti Alosztály dolgozóinak kiegészítő jelentései;
- MRFK vezetőjének szakmai állásfoglalása;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének szakmai állásfoglalása,
- a Rendőrkapitányság Rendészeti osztályvezető-helyettesének meghallgatásáról készített jelentése.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály illetékességi területén *-n szolgálatot ellátó rendőri állomány részére ún. „*dinamikus ellenőrzés*” került meghatározásra, amelynek fő célja a gépjárművezetők által mozgásban elkövetett szabálysértések (többek között a fő baleseti okokat jelentő elsőbbségi és előzési szabályok megszegése) kiszűrése, az ilyen szabálysértést elkövetők elleni hatékony fellépés volt. A feladat kapcsán meghatározásra került a járőrök részére, hogy kiemelt közlekedési szabálysértés észlelése esetén éljenek a szabálysértési hatóság elé állítás lehetőségével a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében.

A rendőrök *-kor szolgálati gépjárművel érkeztek a * szám előtt található két forgalmi sávos főúton lévő kijelölt gyalogos átkelőhelyhez, ahol a gyalogos átkelőhely előtt megálltak, hogy elsőbbséget adjanak a nekik jobbról érkező és az úttesten áthaladni szándékozó gyalogosok (egy felnőtt férfi és egy gyerek) részére. Velük szemben érkezett Panaszos az általa vezetett gépkocsival * irányából * irányába. A rendőrök kb. 5 méter távolságból észlelték, hogy Panaszos nem ad elsőbbséget a gyalogos átkelőhelyen az átkelést már megkezdő gyalogosok

részére. Ezt követően a szolgálati gépkocsival megfordulva Panaszos után mentek és a * szám előtt (a cselekmény helyszínétől kb. 500 méter távolságra) vonták intézkedés alá.

Az intézkedő rendőrök Panaszos előállítása mellett döntöttek, mert a helyszínen a szabálysértés elkövetését nem ismerte el, de annak tényét személyesen észlelték és tudomásuk volt arról, hogy a cselekmény helyszínén térfigyelő kamera található, amelynek felvétele a Rendőrkapitányságon visszanezhető, illetve kimenthető, ezáltal biztosítva látták, hogy a bizonyítékok rendelkezésre állnak és Panaszossal szemben a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható.

Panaszossal a Rendőrkapitányság épületébe *-kor érkeztek. Panaszost a szabálysértési eljárás lefolytatására illetékes Szabálysértési Hatóság munkatársa *-kor vette át az előállítást foganatosító rendőröktől. Az eltelt idő alatt a rendőrök tájékoztak a térfigyelő kamera felvételének rendelkezésre állásáról, elkészítették a személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentést, valamint a szabálysértési feljelentést. A szolgálatirányító parancsnok ellenőrizte az elkészült iratokat, majd azokat átadta a Szabálysértési Hatóság vezetője részére, aki szignálta az iratokat, majd az ügykezelés azokat iktatta. A Szabálysértési Hatóság * és * közötti időben lefolytatta a szabálysértési eljárást, amelynek során meghallgatta Panaszost eljárás alá vont személyként, illetve meghallgatta a két észlelő tanút. * és * között az eljáró előadó meghozta az érdemi döntést, azt az eljárás alá vont személlyel közölte, melyet követően *-kor Panaszos a Rendőrkapitányságról elbocsátásra került. Összességében az előállítás 5 óra 10 percet vett igénybe.

Az előállítást követően Panaszos írásban tájékoztatásra került arról, hogy amennyiben az előállítása időtartama az 5 órát meghaladja, akkor kérhet élelmezést, azonban élelmezést nem kért, az erről szóló nyilatkozatot aláírta. Panaszos úgy nyilatkozott, hogy betegségben nem szenved, ezt aláírásával igazolta, de olyan körülményt nem jelzett, hogy orvosi ellátásra vagy gyógyszeres ellátásra lenne szüksége, rosszulétre nem panaszkodott. Panaszossal szemben kényszerítő eszköz nem került alkalmazásra.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. Kártérítést követelt a jövedelemkiesés miatt

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabály bír jelentőséggel:
Az Rtv. 92. § (1) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy előállítása miatt kiesett a munkavégzésből, ami jelentős anyagi hátránnyal járt a munkahelye számára is.

A hatóság a panaszeljáráásban az intézkedés jog- és szakszerűségéről dönt, az esetleges kártérítési igény polgári jogi úton érvényesíthető.

Panaszos által a fentiekben leírtak vonatkozásában előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az előállítás jogalapja

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pontja, Rtv. 13. §, Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja, Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának II. fordulata, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) és (2) bekezdései, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 40. § (2) bekezdése, Szabs. tv. 218. §-a, Szabs. tv. 104. §-a, a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 21. § (7) bekezdés első mondata, KRESZ 43. § (1) bekezdése, KRESZ 1. számú függelékének III/b pontja.

Panaszos sérelmezte az előállítását a szabálysértési ügy miatt, mert megítélése szerint nem követett el szabálysértést, illetve a szabálysértési eljárást egy későbbi időpontban is le lehetett volna folytatni. A Panasztestület Állásfoglalásának IV. fejezet 2. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség jogalap nélkül foganatosította Panaszos előállítását, ami által súlyosan sérült Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület az előállítás kapcsán kifejtette, hogy annak nem volt jogalapja. E körben hivatkozott Szabs. tv. 73. §-ára, kiemelve e törvényhely rendelkezései közül a szabálysértési őrizetbe vételre és őrizetben tartásra vonatkozó szabályokat. Ezt összevetette az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulatával, amely szerint az előállítás akkor lehetséges, ha a szabálysértési eljárás azonnal lefolytatható. Az azonnali lefolytathatóság követelményét úgy magyarázza, hogy „az eljárás azonnali lefolytatásáról abban az esetben beszélhetünk, amennyiben legfeljebb 12 (8 + 4) órán belül érdemi döntés hozható.”. Ugyanakkor, rögzítette a Panasztestület az érvelésében, hogy az Rtv. 15. §-a általános arányossági követelményének is érvényesülnie kell. Erre tekintettel utalt a Panasztestület korábbi gyakorlatára, miszerint „kizárólag olyan cselekmények esetén alkalmazható ez a fajta előállítás, amelyeket szabálysértési őrizet, bíróság elé állítás vagy büntetőeljárásban őrizet vagy bíróság elé állítás követ.”. Ezután a Panasztestület hivatkozott egy, a Nemzeti Közszerződési Egyetem korábbi oktatója által készített tanulmányra is, kiemelve, hogy a tanulmány nem csak alátámasztja a Panasztestület fent kifejtett érvelését, de „tovább vitte a gondolatot”. Ezután idézte a tanulmány ide tartozó gondolatát, miszerint „A kiterjesztő értelmezés elfogadása törvénytelen és jogalap nélküli előállítások végrehajtásához vezetne, amellyel összefüggésben »elkövetett« cselekmény alkalmas lehet a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő jogellenes fogvatartás büntetének megállapítására...”. Mindezeket alapul véve a Panasztestület megállapítja, hogy a rendőr az előállítást az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés f) pont II. fordulata a Szabs. tv. 124. §-a szerinti „gyorsított bíróság elé állítás” lefolytatása céljából alkalmazhatja jogszerűen, amikor annak valamennyi törvényi feltétele fennáll. Ebből következően mindazon esetekben, amikor a szabálysértés észlelése esetén „a rendőr helyszíni bírság kiszabásával lép fel a jogsértő cselekmény elkövetőjével szemben, vagy amikor a szabálysértési feljelentést tesz, ami alapján meghallgatás nélküli eljárásában hoz határozatot (102. §), vagy meghallgatás alapján (104. §) dönt a szabálysértési felelősség kérdésében – ismételten hangsúlyozva a fentebb rögzítetteket, miszerint a rendőr döntési jogosultsággal bír, hogy melyik formát választja – nem lehet »az előállítást az eljárás azonnal lefolytathatóságára« hivatkozva foganatosítani.”. Ezekre tekintettel a Panasztestület megítélése

szerint az előállítás jogalapja a panaszolt intézkedés során hiányzott, amely alapjog súlyos sérelmét idézte elő.

A Panasztestület fent kifejtett érvelésével az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulata szerint a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható.

Panaszos által elkövetett szabálysértést észlelték a rendőrök, tudomásuk szerint rendelkezésre állt egy közterületi kamerafelvétel is, azonban a szabálysértés elkövetését Panaszos tagadta. Mindezek alapján a szabálysértési jogi felelősség kérdése „tárgyi oldalról” további bizonyítást igényelt, amely tanúk meghallgatása útján végrehajtható volt. Azért került sor Panaszos előállítására, hogy az illetékes hatóság a szabálysértési eljárást azonnal lefolytassa, a bizonyítékokat beszeresse, azokat mérlegelje, és a döntést meghozza. Azaz a jelen határozat történeti tényállásában meghatározott eset egybevág a már idézett törvényi tényállással, miszerint ha az eljárás azonnal lefolytatható, akkor e célból az érintett előállítható. Erre tekintettel nem lehet olyan – a kifejezett törvényi rendelkezéssel ellentétes – következtetésre jutni, hogy az előállítás ezen a jogalapon nem volt törvényes.

Hangsúlyozandó, hogy a Panasztestület által hivatkozott tanulmány éppen ezt az álláspontot képviseli. Tekintettel azonban arra, hogy a tanulmány nem jogforrás, ezért annak részletes ismertetésétől eltekintek, azonban az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségre tekintettel a szükséges mértékben azzal kapcsolatban is kifejtem a véleményem, mely eltér a Panasztestület véleményétől e kérdésben.

A Szabs. tv. 73. és 124. §-ai, amelyeket a Panasztestület hivatkozott érvelésében – szabályozási tárgyaikra tekintettel – irrelevánsak. A Szabs. tv. 73. §-a szabálysértési őrizetről szól, amely az Rtv. 33. §-ában foglalt előállítástól teljes mértékben eltérő jogintézmény. Az erre vonatkozó szabály ezért nem vehető figyelembe a szabálysértés miatti előállítás jogszerűsége tekintetében. A Szabs. tv. 124. §-a a bíróság elé állításról szól, amely mint eljárási forma egyrészt megköveteli az őrizetbe vételt, és – amint azt a Panasztestület által idézett tanulmány is rögzíti –, a bíróság által lefolytatható eljárások az intézkedés idején nem tekinthetőek azonnal lefolytathatónak, hiszen az intézkedés idején nincs megfelelő információ arról, hogy a bíróság le fogja-e folytatni az eljárást – a Panasztestület által is követelményként elfogadott (8 + 4), azaz – 12 óra alatt. Az őrizetbe vétel, vagy a bíróság elé állítás pedig nem a szabálysértési eljárás lezárását/lefolytatását jelenti, csupán egy kényszerintézkedés, illetve az eljárás egy módja.

A Panasztestület által hivatkozott tanulmány osztja a fenti megközelítést azzal a tényszerű érveléssel is kiegészítve azt, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának hatályba lépésekor, 1994. május 1-jén a magyar jogrend nem alkalmazta szabálysértések miatt önálló büntetésként az elzárást, így bírósági hatáskör hiányában bíróság elé sem lehetett állítani az eljárás alá vont személyt marasztalás céljából, azaz erre a jogalkotó szándéka kétség kívül nem is irányulhatott. Mindezen érvek alapján az előállítás jogalapja tekintetében a Panasztestület állásfoglalásától eltértem, megállapítottam, hogy az előállításra volt jogalapja a rendőröknek.

A rendőr a helyszínen csak a rendőrség által lefolytatható eljárás tekintetében tud megbizonyosodni az azonnali lefolytathatóságról – amint ebben az esetben is történt –, telefonon konzultált a szolgálatirányító parancsnokkal, hogy fennáll-e ez a feltétel. Mivel azt a tájékoztatást kapta, hogy fennáll, ezért alkalmazta a szó szerint ilyen esetekre vonatkozó törvényi rendelkezést, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulatát.

Amint a Panasztestület is hangsúlyozta, vizsgálni kell ugyanakkor az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak teljesülését is, tehát azt, hogy az intézkedés nem okozott-e nyilvánvaló aránytalanságot, illetve, hogy több lehetséges intézkedés közül a rendőrök az adott helyzetben a kisebb korlátozással járó alkalmazták-e. Ennek megítélése során a hatóság figyelembe vette, hogy a közúti közlekedési balesetek tendenciái a 2017. évre hogyan alakultak. Elmondható, hogy a 2017. év januárjára a sebességkorlátozás túllépése, az elsőbbség és előzés szabályainak megszegése, a kanyarodási szabályok megszegése jelentős részben, az összes baleseti okok mintegy 77%-át tették ki.¹ Az országos rendőrfőkapitány az intézkedések tekintetében felhívta a figyelmet a kulturált, differenciált feladatvégrehajtásra.

Megállapítható, hogy a Panaszos által elkövetett közúti közlekedési szabálysértés (az elsőbbség szabályainak megszegése) a kiemelt közlekedési szabálysértések közé tartozik, és fő baleseti oknak számít. A város területén a közúti közlekedési balesetek száma 2018. évben emelkedő tendenciát mutatott, a rendőri intézkedést megelőző egy éven belül az érintett útszakaszon 3 db személyi sérüléses közúti közlekedési baleset történt a kijelölt gyalogos átkelőhelyen, amiatt, hogy a járművezetők nem biztosították az elsőbbséget a gyalogosok részére. Az arányosság kérdésének megítélésében jelentősége van annak is, hogy Panaszos tagadta a szabálysértés elkövetésének tényét.

A rendőrök az adott helyzetben – *mivel Panaszos tagadta a cselekmény elkövetését* – csak a feljelentés jogintézményével élhettek, így figyelemmel arra, hogy a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatásának feltételei fennálltak, a prevenciót jobban szolgáló intézkedésnek ítélték az eljárás azonnali lefolytatását. Az arányosság elvét vették ugyanakkor figyelembe akkor is, amikor a rendőri intézkedés során egyébként együttműködő személlyel szemben nem alkalmaztak kényszerítő eszközt, illetve őt nem helyezték el az előállító helyiségben, hanem a lehető legrövidebb időn belül érdemben lefolytatták vele szemben a szabálysértési eljárást.

Panaszos a közlekedés más résztvevőjét, – a kijelölt gyalogos átkelőhelyen – az átkelést megkezdő gyalogosokat cselekményével zavarta, testi épségüket veszélyeztette. Szabálysértés miatt az intézkedés alapjául szolgáló cselekményét megelőző két évben büntetve nem volt, helyszíni bírságot vele szemben nem szabtak ki, vele szemben egyéb okból a jelen eljárás tárgyát képező intézkedést megelőző egy évben intézkedést a Rendőrkapitányság nem foganatosított.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) és (2) bekezdései szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, helyszíni bírságot szab ki, vagy szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. E lehetőségeket egészíti ki az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont II. fordulója, amely szerint, ha az eljárás azonnal lefolytatható, akkor az intézkedés alá vont személy előállítható. Utóbbi intézkedés a feljelentéstől abban tér el, hogy az eljárás idejére személyes szabadságától megfosztják az eljárás alá vont személyt. A négy lehetséges intézkedés közül, kétség kívül az utóbbi, a tényleges, azonnali szabadságmegvonással járó eljárás okozza a legnagyobb korlátozást.

Összességében megállapítottam, hogy a rendőrök részére a törvény biztosította az előállítás lehetőségét a vizsgált intézkedési helyzetben, tehát annak a jogalapja – mint minden hasonló helyzetben – megvolt. A panaszosi cselekmény és a fent felsorolt egyéb intézkedési lehetőségek (szóbeli figyelmeztetés, helyszíni bírságolás, feljelentés) és a ténylegesen foganatosított előállítás arányossági szempontú összevetését, az ezek által okozott korlátozás mértékére vonatkoztatva szintén megfelelően hajtották végre.

---

¹ 29000/7183/2017. ált. számú ORFK feladatterv 2. oldal 1. bekezdése

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Az előállítás időtartama

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (3) és (4) bekezdései, Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy 5 óra 10 percen keresztül tartották fogva, miközben nem hagyhatta el a helyiséget. A Panasztestület Állásfoglalásának IV. fejezet 3. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy mivel már önmagában a személyi szabadságot korlátozó intézkedés is jogszerűtlen volt, ezért nem vizsgálta az előállítás időtartama arányosságát. A több órán keresztül történt szabadságelvonás időtartama – Panaszos személyét érintő eljárás cselekmények hiányában – súlyosítja az alapjogi sérelem mértékét.

Az Állásfoglalásban foglaltakkal az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Panaszossal szemben a helyszínen *-n, *-kor kezdték meg az intézkedést az abban részt vevő rendőrök, a Rendőrkapitányság épületébe *-kor érkeztek. Panaszost a szabálysértési eljárás lefolytatására illetékes Szabálysértési Hatóság munkatársa *-kor vette át az előállítást fogantatosító rendőröktől.

A rendőrök tájékoztak a térfelügyelő kamera felvételének rendelkezésre állásáról, elkészítették a személyi szabadság korlátozásáról szóló jelentést, valamint a szabálysértési feljelentést. A szolgálatirányító parancsnok ellenőrizte az elkészült iratokat, majd azokat átadta a Szabálysértési Hatóság részére. A Szabálysértési Hatóság vezetője szignálta az iratokat, majd az ügykezelés azt szabálysértésben iktatta. A Szabálysértési Hatóság * és * közötti időben eljárás alá vont személyként meghallgatta Panaszost (* és * között), majd Panaszos jelenlétében tanúként meghallgatott két intézkedés fogantatosító rendőrt (* és *, valamint * és * között).

Az eljáró szabálysértési főelőadó lefolytatta a szabálysértési eljárást, amelynek során * és * között meghozta a határozatot (az érdemi döntést), azt az eljárás alá vont személy (Panaszos) részére dokumentált módon átadta, amelyet követően *-kor Panaszos a Rendőrkapitányságról elbocsátásra került. Összességében az előállítás 5 óra 10 percet vett igénybe.

Az előállítást követően, valamint a szabálysértési eljárás során az eljárási cselekmények mellett további – *szintén jogszabályok által előírt* – műveletek (tájékoztatások megtétele és az arra adott nyilatkozatok rögzítése, a befogadás adminisztrálása, letéti jegyzőkönyv felvétele, stb.) elvégzése is szükséges, melyek szintén időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok szellemi, szervezési előmunkákat igényelnek.

Megállapítottam, hogy Panaszos előállítását követően a szükséges eljárási cselekmények, valamint az egyéb adminisztratív tevékenységek maradéktalanul elvégzésre kerültek.

A Fővárosi Bíróság korábbi ítéletében² kifejtette, hogy „*az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvételét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magában, semmiféle érdemi*

---

² Pl: Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ítélete

döntést nem eredményez. Az előállítást követően felvett adatok birtokában mérlegel és dönt a rendőrhatalóság arról, hogy az előállított személlyel szemben milyen eljárási cselekményt fogantat.

Az előállítás időtartama kapcsán a törvényi szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előállítás „*a szükséges ideig (...)*” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz rendelt időt jelenti. Az előállítás tartamát nem az előállított személy szubjektív, kényelmi szempontjai határozzák meg, és általában azt az elkövetett cselekmény tárgyi súlya sem befolyásolja. A csekély tárgyi súlyú cselekményekhez is egységes rendőri feladatok, intézkedések társulnak, amelyeket a rendőr köteles végrehajtani.

Megállapítottam, hogy a Panaszos előállításának időtartama (5 óra 10 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, illetve az előállításhoz kapcsolódó és a Határozat III. részében részletezett rendőri intézkedések szükségesek voltak, az előállítás tehát a szükséges ideig tartott, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

Megállapítom, hogy a panasz e tekintetben alaptalan.

3. A megalázó bánásmód (téves tájékoztatás az előállítás várható időtartama, a büntetés mértéke és a kamerafelvétel megléte vonatkozásában)

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, Rtv. 33. § (4) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése, az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet 2. melléklet 2. pontja.

Panaszos beadványában azt állította, hogy az intézkedő rendőrök tévesen tájékoztatták őt az előállítás várható időtartamáról, mivel azt állították, hogy 1-1,5 órát fog igénybe venni az előállítás, illetve a rendőrök azzal „*ijesztgették*”, hogy van kamerafelvétel, és az alapján egyértelmű lesz, hogy meg kellett volna állnia, továbbá azt is közölték vele, hogy ha feljelentik, a szabálysértési előadó „*majd biztos kétszer annyi büntetést ró ki.*” A Panasztestület Állásfoglalásának IV. fejezet 4. és 5. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőri bánásmód kérdésében, ezért Panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem volt megállapítható.

Megállapítottam, hogy a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna, hogy Panaszost jogszerűen megalázó jelleggel, a szükségesnél nagyobb hátrányt és szenvedést okozva állították volna elő.

Az **előállítás várható időtartama** tekintetében megállapítottam, hogy az intézkedő rendőrök Panaszost az intézkedés kezdetén szóban tájékoztatták az előállítás okáról, majd az intézkedés végén az előállítás időtartamáról részére igazolást állítottak ki, amelyet aláírásával igazoltan át is vett. Megállapítottam, hogy az intézkedő rendőrök részéről olyan jellegű tájékoztatás, amely szerint az előállítás várhatóan 1-1,5 órát fog igénybe venni, nem hangzott el.

Az intézkedés pontos időtartamát előre meghatározni nem lehetséges és ilyen jellegű jogszabályi kötelezettség nem terheli a rendőrséget. Tekintettel arra, hogy a rendőrök nem tettek olyan nyilatkozatot, amely szerint az előállítás pontos időtartamát előre, az előállítás kezdetén meghatározták, vagy akárcsak „megjósolták” volna, ezért megállapítottam, hogy Panaszos nem kapott ilyen jellegű tájékoztatást a rendőrség részéről.

A büntetés mértékéről szóló tájékoztatás vonatkozásában szükséges leszögezni, hogy az egyes közlekedési szabálysértések miatt alkalmazandó szabálysértési pénzbírság, illetve helyszíni bírság kötelező mértékéről, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 63/2012. (IV. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) határozza meg azon szabálysértések körét, melyekben a rendőrnek nincs mérlegelési jogköre a szankció mértéke tekintetében.

A Korm. rendelet 2. melléklet 2. pontja alapján a KRESZ 43. § (1) bekezdésében meghatározott szabály megszegésével elkövetett Szabs. tv. 218. §-ába ütköző szabálysértés esetén is a Korm. rendeletben meghatározott szankció alkalmazható, amely helyszíni bírság esetén 15.000 forint, szabálysértési eljárás keretében kiszabott pénzbírság esetén 30.000 forint pénzbüntetést jelent. Ennek megfelelően szintén nem ítéltető fenyegetésnek a rendőrök azon kijelentése, hogy feljelentés esetén a büntetés kétszerese lesz a helyszíni bírság összegének, hiszen ez jogszabályi előírás. Az eljárás menetének ismertetése része volt a teljeskörű tájékoztatásnak, amelyet Panaszos részére adtak.

A kamerafelvétel megléte kérdésében megállapítottam, hogy a cselekmény elkövetésének helyszínén térfigyelő kamera van elhelyezve, így az intézkedő rendőrök a helyszínen okkal feltételezték, hogy a szabálysértés bizonyítására rendelkezésre áll kamerafelvétel, ami alapján egyértelműen megállapítható lesz Panaszos felelőssége. A térfigyelő kamera felvételének megtekintésére csak a Rendőrkapitányságon kerülhetett sor. Az a tény, hogy a térfigyelő kamera az adott időpontban nem működött, csak az előállítás során, a Rendőrkapitányságra történő beérkezést követően derült ki az intézkedő rendőrök számára. A fentiek alapján semmiképpen nem ítéltető fenyegetésnek a rendőrök azon kijelentése, hogy felvétel áll rendelkezésre, hisz okkal feltételezték, hogy a telepített térfigyelő kamera üzemel és rögzítette Panaszos cselekményét.

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben eltérő bizonyíték nem merült fel. A panasz és a rendőri jelentések közül – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerinti közokirati jellegre tekintettel – a rendőri jelentéseket fogadtam el.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

4. Az étkezés biztosításának elmaradása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel: *Rtv. 33. § (3) bekezdése, Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdései, Rtv. 18. § (2) és (3) bekezdései, Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése, Szolgálati Szabályzat 31. § (7) és (11) bekezdései.*

Panaszos sérelmezte, hogy az előállítás öt órát meghaladó fogvatartása alatt „*sem enni, sem inni nem kapott,*”erre vonatkozóan nem nyilatkoztatták a rendőrök. A Panasztestület Állásfoglalásának IV. fejezet 4. pontjában arra a megállapításra jutott, hogy az egymásnak

ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőri bánásmód kérdésében, ezért Panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a személyi szabadság korlátozásáról szóló rendőri jelentés 3. oldalán található „Nyilatkozat”-ban foglaltak szerint az előállított Panaszos, a Rendőrkapitányságra történt előállítását követően írásban tájékoztatásra került arról, hogy amennyiben az előállítása időtartama az 5 órát meghaladja, akkor kérhet élelmezést, azonban élelmezést nem kért, az erről szóló nyilatkozatot aláírta. Panaszos úgy nyilatkozott továbbá, hogy betegségben nem szenved, valamint a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel kapcsolatban panasszal nem élt, amelyet a nyilatkozaton aláírásával igazolt. Olyan körülményt a rendőrök felé nem jelzett, hogy orvosi vagy gyógyszeres ellátásra lenne szüksége. Rosszullétre nem panaszkodott az előállítás időtartama alatt.

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben eltérő bizonyíték nem merült fel. A panasz és a rendőri jelentések közül – a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései szerinti közokirati jellegre tekintettel – a rendőri jelentéseket fogadtam el.

Ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. június 19.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány